

**Titel:**

In memoriam

Op Allerheiligen ochtend overleed Oswald Van Ooteghem, op 98-jarige leeftijd. Oswald had een rijk gevuld leven. Van 1977 t.e.m. 1984 zetelde hij in de Gentse gemeenteraad voor de Volksunie. Van 1965 tot 1974 zetelde hij voor het toenmalige kanton Ledeborg in de provincieraad. Van 1974 tot 1980 was hij lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van 1980 tot 1987 was hij lid van de Vlaamse Raad, voorlopers van het Vlaams Parlement. Hij was ook senator voor de Volksunie van 1974-1987. Ondanks zijn hoge leeftijd bleef hij tot enkele dagen geleden een graag geziene gast op voordrachten en lezingen van Vlaamse verenigingen in het Gentse. Op zijn doodsprentje stond een door Oswald zelf geschreven tekst, getiteld 'Hint voor een lang leven', en die luidde als volgt: Het is statistisch vastgesteld. Een soldaat sneuvelt als een held, een burger overlijdt in 't bed. Maar waar ik alles op verwed, waar stroomt bier en klinkt het lied: in herbergen, daar sterft men niet!'. Een betere tekst om Oswald te typeren, is er niet.

De voorzitter vraagt om een moment van stilte in acht nemen, om eer te betonen aan de gewezen collega Oswald Van Ooteghem, en tegelijk op die manier medeleven te betonen aan zijn familie en dierbaren.

Op 14 oktober overleed Louis Bogaert, die van 20 november 1978 tot begin 1995 lid was van onze gemeenteraad, voor de Socialistische Partij. Hij was de laatste zes jaar schepen van Personeel. Zo heeft hij begin jaren'90 als schepen van Personeel de invoering van een fietsvergoeding voorgesteld. Toen werd dit nog onthaald op afwijzing door zowat alle partijen. Verder was hij onder andere ook onderdirecteur van de 'COOP', de Gentse coöperatieve beweging binnen de socialistische zuil. Op 27 november 2015 kreeg hij de titel 'eregemeenteraadslid'. Louis Bogaert wordt door zijn kameraden omschreven als een gulle man, een 'pure socialist met het hart op de juiste plaats'. Hij was een minzaam en aangenaam man. Hij was geen politieker van de harde lijn. Zijn diplomatische en rustige manier van optreden, is hem dikwijls van pas gekomen in de woelige periodes van protest en stakingen van het personeel, die hij stuk voor stuk op een goede manier heeft opgelost. Wat velen niet weten, is dat Louis een begenadigde moppentapper, gitarist en zanger was. Tot zijn laatste dagen was hij dé entertainer in het woonzorgcentrum waar hij zijn laatste levensjaren heeft doorgebracht. Met zijn moppen, zijn gitaar en zijn stem onderhield hij veel van de bejaarde mensen rondom hem.

Op 5 september was hij 89 jaar geworden...

De voorzitter vraagt om een moment van stilte in acht nemen, om eer te betonen aan gewezen collega Louis Bogaert en tegelijk op die manier medeleven te betonen aan zijn familie en dierbaren.